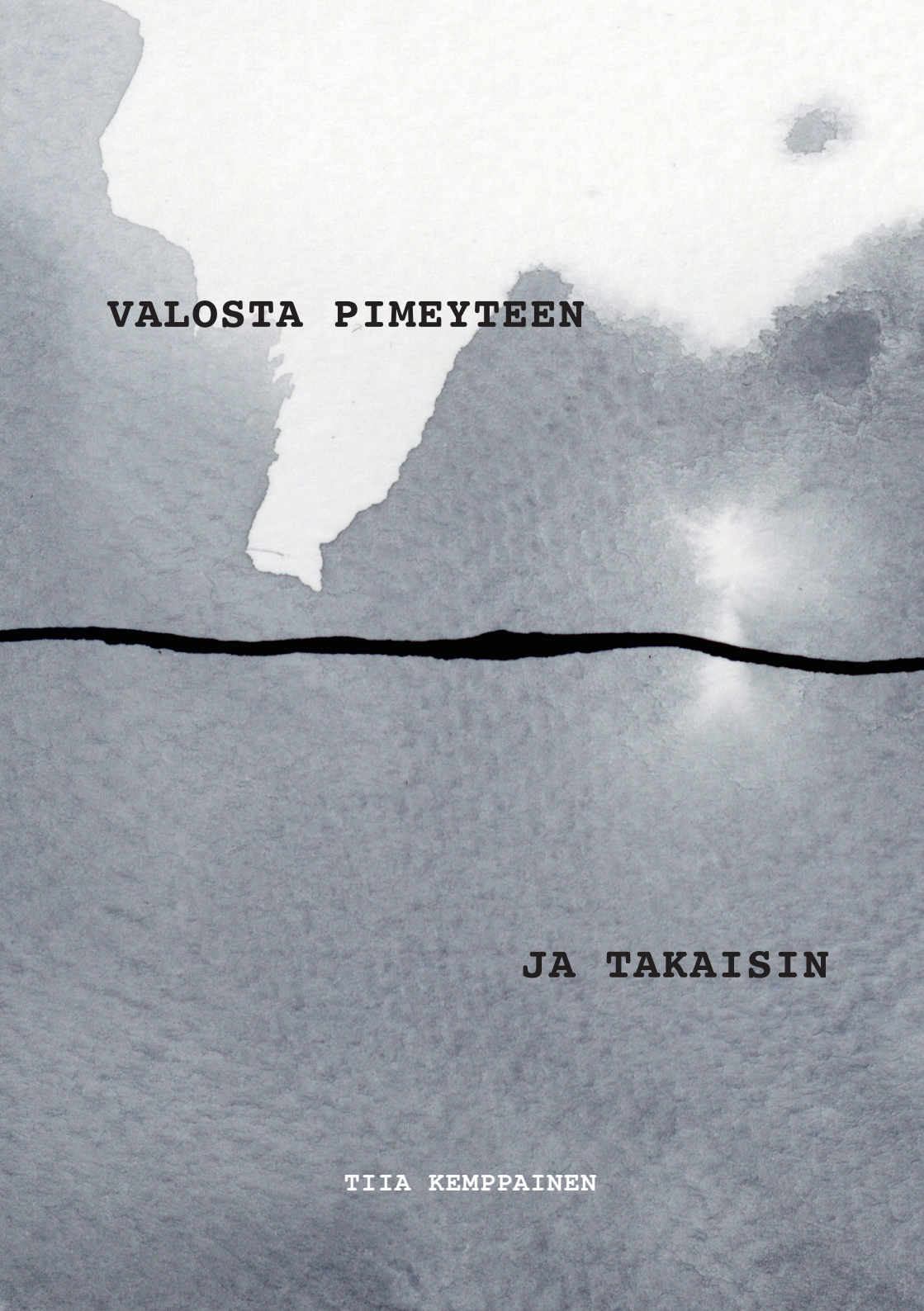

VALOSTA PIMEYTEEN

JA TAKAISIN

TIIA KEMPPAINEN

VALOSTA PIMEYTEEN JA TAKAISIN

R U N O K O K O E L M A
VALOSTA PIMEYTEEN JA TAKAISIN

TIIA KEMPPAINEN

Nimikkeen automaattinen analysointi tietojen, erityisesti mallien, trendien ja korrelaatioiden, saamiseksi tekijänoikeuslain 13b § ("tekstin- ja tiedonlouhinta") mukaisesti on kielletty.

© 2026 Tiia Kemppainen, LUOMISWOIMA

Kansidesign ja kirjan taitto: Tiia Kemppainen, LUOMISWOIMA

Valokuvat: Tiia Kemppainen, LUOMISWOIMA

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273, 22763
Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-8873-8

PROLOGI

KOTI

PIMEYS

MUUTOS

ÄITI

RAKKAUS

VALO

EPILOGI

PROLOGI

NAIIVI

mulle sanotaan:

varo mitä jaat

älä kerro kipuja kaikille

älä aseta heikkouksia näkyville

koko maailman katsottavaksi

joku käyttää sitä sua vastaan

aina joku haluaa pahaa

pidä sydän syvällä hihassa

paljasta vain hallitusti

omassa turvassa, tarkoin valituille

sen pienet säröt ja vuotavat haavat

loput pidä itsellä

-se on järkevää

mutta eikö elämä mene hukkaan

jos sydäntä suojelee tiukasti?

eikö se tukehdu paidan alle

panssarin puristavaan halaukseen

tai yritä riuhtoen paeta rinnasta

syöksyä kurkusta ylös

niin että kuristaa?

ehkä joillekin se riittää
-niille joiden sydän viihtyy suojassa
tai asettuu pyynnöstä aloilleen

mun on kai kuriton
se pelkää kuolevansa pimeässä
kuivuvansa kasaan
kunnes katoaa kokonaan

joten saamistaan iskuista huolimatta
se haluaa toivuttuaan ulos aina uudelleen
tuulettuakseen ja nauttiakseen
elämisen aitoudesta
kivusta ja rakkaudesta

koska jos sydän ei saa sykkiä vapaana
ilman pelkoja ja kyynisyyttä
eläminen tuntuu puolinaiselta

ja silloin on sama
onko sydäntä laisinkaan

KOTI

KAIPAUS

haluan kaivautua kainaloon
syvälle sen kuoppaan
lämmintä kylkeä vasten
käpertyä pienelle kerälle
niin tiukasti
että ruumiinosani sulautuvat yhteen
pehmeäksi mytyksi
jossa ei ole raajoja, ei selkärankaa
eikä ajatuksia syyttäviä aivoja

haluan painaa pääni mättäälle
upottaa poskeni sammaleen sekaan
tuntee sen kostean pehmeiden
haistaa märän mullan tutun tuoksun
sulautua syvälle maan poveen
osaksi suurempaa kokonaisuutta
lohduttautua Äiti Maan vahvassa
ja lempeässä syleilyssä

haluan puristaa puuta
niin lujaa etten voi leijua pois
katsellen korkealla siintävää latvaa
ihailen sen matkaa pimeydestä valoon
esi-isien aikaisella viisaudella
runko pitää minutkin paikoillaan
ja yhdessä kasvatamme juuret
syvälle maan ytimeen saakka

TAJUNNAVIRTAA JA SANOJA SYDÄMESTÄ

nykyrunoutta elämän
kauneudesta ja kauheudesta:
yhteydestä ja sen kaipuusta
elämästä ja kuolemasta
eksymisestä ja löytämisestä

ISBN: 978-952-80-8873-8

9 789528 088738